

derfor paa Mindretallets Vegne anbefale det høje Ting at stemme for vort Ændringsforslag.

Tolderlund: Jeg skal ganske henholde mig til de Udtalelser, den højtærede Ordfører (Lauridsen) fremsatte, de var jo saa fyldige, at der egentlig ikke er meget at tilføje. Jeg vil derimod vende mig mod det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), som har begrundet Mindretallets Ændringsforslag paa en for mig noget underlig Maade.

Det ærede Medlem erkendte, at Ribes uheldige Stilling har været godtgjort i mange Aar. Ribes uheldige Stilling er jo fremkommen ved Fredsslutningen af 1864, som det ærede Medlem omtalte, hvorved Byen mistede et Opland paa $6\frac{1}{2}$ Kv.-Mil, det vil sige saa godt som hele det Opland, der laa Syd for den, idet der kun er $\frac{3}{4}$ Mil til Grænsen, og endvidere en stor Del af sit østlige Opland; endelig blev Ribe ved Anlægget af Esbjerg Havn, som medførte Tværbanen, der bevirkede Etableringen af en Masse store Etablissementer paa hele Linien, berøvet saa godt som hele sit øvrige Opland. Der er derefter overmaade lidt tilbage til Ribe, det kan der neppe være Uenighed mellem det ærede Medlem og mig om, og det har det ærede Medlem jo ogsaa erkendt. Men disse Forhold ere jo fuldstændig uforskyldte for Ribe. — Nu siger det ærede Medlem, at han til enhver Tid vil være villig til at gøre, hvad der kan gøres, for at hjælpe paa Ribe By, og han har i saa Henseende nævnt, at man her i Tinget har vedtaget de 2 af ham nævnte Lovforslag. — Naar der nu skal være Tale om at gøre mere for Byen, vilde det være mig kært, om det ærede Medlem var i Stand til at paavise nogen anden Maade end den, der fra Kommissionens Side blev anvist, til Ophjælpning af Ribe. Herom kan der naturligvis være meget delte Meninger, det erkender jeg; jeg erkender, at man ikke kan paavise, i hvilken Grad det af Kommissionen foreslaaede kan blive til Hjælp for Ribe. Men indtil der staar noget andet ved Siden af, kan jeg for mit Vedkommende ikke fravige den Stilling, jeg tog da.

Det ærede Medlem udtaler, at vi alle sammen ere villige til at give Bevillingen til Havdiget. Ja, det er ganske rigtigt, det ere vi jo, og jeg erkender ogsaa, at Ribe kan have nogen Nytte af dette Havdige, og selvfølgelig maa Byen som alle de andre bidrage sin Andel til Udførelsen af det. Men det er galt, naar dette anlægges

paa en saadan Maade, at det hindrer Adgangen til Ribe. Det ærede Medlem udtalte, at man ikke vilde spærre den, og at en Gennemfartssluse ikke hindrede Sejladsen. Jo, den hindrer den i en meget betydelig Grad, thi man saa godt som stopper en af de Adgangsveje, der ere til Ribe, og hvorfra den ogsaa søger nogen Næring, nemlig Adgangsvejen til Manø og Sønderho, som vil lide ganske betydeligt ved Anlægget af en almindelig Gennemfartssluse. Det er rimeligt, at naar Beboerne af Øerne risikere at skulle vente først 5 Timer og saa maaske andre 5 Timer for at komme fra og til Ribe, vil denne Forbindelse saa godt som ophøre; denne Adgang er spærret.

Dernæst er der jo ogsaa andet, som Gennemfartsslusen hindrer. Den hindrer f. Eks. Beboerne derovre i i Uvejv at have et Tilflugtssted for deres Skibe og Baade; som det er nu, kunne de søge ind i Kanalen, naar der kommer en stærk Vestenstorm, som foranlediger Højvande og Uvejv, men det kunne de ikke gøre, naar man har en almindelig Gennemfartssluse, thi den lukker selvfølgelig ved Højvande — det er dens Bestemmelse —, og de maa blive udenfor. Er der derimod en Kammerluse, kunne de komme ind ad den og søge at bjærge, hvad der kan bjærges.

Nu maa det ærede Medlem ikke alene se paa, hvad Ribe By har lidt, men ogsaa paa, hvad den har ydet. I 1855—56 begyndte man, som den ærede Ordfører (Lauridsen) udtalte, at tænke paa at gøre noget for Ribe. Staten støttede den Gang Sagen med 35,000 Rigsdaler, men hele Anlægget blev jo ret betydeligt dyrere, og man foreslog, at Ribe skulde da ogsaa yde 35,000 Rigsdaler. Men det gik op til langt større Beløb, saa Ribe den Gang kom til at yde 200,000 Kr. i Stedet for 70,000 Kr. Vel indvandt de en Del Engarealer, som efter Opgivelse repræsenterede nogle og tresindstyve Tusinde Kroner, men det egentlige Offer, som de virkelig bragte for Løbets Skyld, var dog 140,000 Kr., et meget betydeligt Beløb for en lille By med saa lille en Næring, som Ribe har.

Nu vil det ærede Medlem gøre denne Transport ad Aaen til saa godt som intet. Den er selvfølgelig ikke stor, det ere vi alle sammen enige om, men det er ganske sikkert, at den indskrænker sig ikke til disse ganske faa Everter og til denne Høtransport, der er en livlig Passage gennem Nipsaaen og den dannede Kanal med afgiftsfri Baade. Det har tidt været nævnt i Udvalget, at de give ingen Havnepenge.